

Mədəniyyət

● İncəsənət xadimlərimiz

Onun müəllifi olduğu təsviri sənət nümunələri daha çox düşündürücü və tünd çalarlarla zəngindir. Bəlkə də bu xüsusiyyət həyatın onu lap kiçik yaşlarından tələyin əzabları ilə üz-üzə qoymasından irəli gəlir. Söhbət Azərbaycan təsviri sənət tarixində öz yaradıcılığı ilə seçilən, bu il 100 illik yubileyi tamam olan, istedadlı rəssam Nadir Axundovdan gedir.

Nadir Səfərlə oğlu Axundov Naxçıvan şəhərində anadan olmuşdur. 3 yaşından atasına nəvəsişindən məhrum olan balaca Nadir xalası Mühəmməd xanımın himayəsində böyümüşdür. Onun lap kiçik yaşlarından rəssamlığa xüsusi marağı olmuşdur. Bu maraqla o, 1938-ci ildə Bakıya rəssam-

N.Axundov uğurlu pedaqoji fəaliyyətlə də məşğul olmuşdur. O, 1950-ci illərin ikinci yarısından 1960-cı illərin sonunadək Yuri Qaqarin adına Bakı Pionerlər Sarayında rəsm dərəcəsinin rəhbəri olmuş və təsviri sənəti gənc nəslin nümayəndələrinə seve-

N.Axundovun sağlığında Bakı, Gəncə və doğulub böyüyüb yaşadığı Naxçıvan şəhərində əsərlərindən ibarət fərdi yaradıcılıq sərgiləri təş-

"Suvaqçılar" (1960), "Arx kənarında" (1961), "Kitabxanada" (1963), "Təhsil" (1964), "Tələbə qız" (1964), "Düşüncələr" (1965), "Şlyapalı avtoportret" (1966), "Bakı qalası" (1966), "Fasilə" (1966), "Çadralı qadınlar" (1967), "Qədim kənd" (1967), "Kənd musiqiçiləri" (1967), "Qız portreti" (1970), "Qədim Bakı" (1973), "Azadlıq" (1975), "Dəniz kənarında" (1976), "M.Füzuli" (1976) adlı qrafika əsərləri rəssama böyük şöhrət qazandırmışdır. Onun əsərlərinə tamaşa edən seyrçidə xoş duyğularla yanaşı, həzrinlik, düşündürücülük hissləri yaranır. Əziz Əzimzadə satirik, Ələk-

"Çoban qız" (1961), "Kənd musiqiçiləri" (1966), "Dəniz kənarında qala" (1966), "Köhnə Bakı" (1967), "Dənizdə neft buruqları" (1969), "İçərişəhər" (1971), "Dəniz kənarında" (1976) və digər əsərləri nümayiş olunaraq yüksək tamaşaçı rəğbəti qazanmışdır. Onun əsərləri həmçinin Fransa, İtaliya, Almaniya, Finlandiya, Macarıstan, Kuba, Əlcəzairdə təşkil olunmuş sərgilərdə uğurla nümayiş etdirilmişdir. Rəssam kitab qrafikası sahəsində də diqqəti cəlb edən yaradıcılıq fəaliyyəti göstərmişdir. O, T.Ş.Simurqun "Qayçı" (1966), S.S.Axundovun "Qaraca qız" (1966) hekayələrinə illüstrasiyalar çəkmişdir.

N.Axundovun əsərlərinin reproduksiyları və yaradıcılığı haqqında Azərbaycan incəsənət tarixi ilə bağlı nəşr olunmuş albom, kitab və monoqrafiyalarda dəfələrlə dərc edilmiş, tədqiqatçı sənətsünas alimlər tərəfindən yüksək qiymətləndirilmişdir. 2007-ci ildə Azərbaycan dözğah qrafikası mövzusunda müdafiə olunmuş dissertasiya işində rəssamın yaradıcılığı haqqında yazılır: "Nadir Axundov əsərlərində sadə kompozisiyalar qurmuş, istədiyi fikri, məqsədi dolğun vermək üçün canlı xətlər, ştrixlər tapmış, bunların vasitəsilə müxtəlif formalarda sənətkarlıq nümunələri göstərmişdir. Birinci növbədə rəssam həyat həqiqətlərinə sadıq qalmışdır, reallığa, təbiiliyə geniş yer vermişdir".

İstedadlı rəssam N.Axundovun 1978-ci ildə Bakıda təşkil olunmuş fərdi sərgisinə tamaşa edən Xalq şairi Bəxtiyar Vahabzadə rəy kitabında qeyd etmişdir: "Siz zəhmətinizə mükafat ummadan işləmişsiniz. Xırda, cılız təriflərə ehtiyacınız olmayıb. Buna görə də siz əsl sənət örnəkləri yarada bilmisiniz... Qoy sizin qiymətinizi zamanın özü versin". Bu dəyərləndirmə rəssam haqqında vaxtında deyilmiş ən doğru və layiq fikirlərdir. Bəli, zaman o zamandır ki, rəssamın yaradıcılıq dünyası və yaratdığı sənət nümunələri müasirdir, öz bədii dəyəri ilə sənət adamlarının diqqətini cəlb edir, maraqla sehbəb olur və dəyərləndirilir. Bir sözlə, Nadir Axundov özünün bədii yaradıcılıq fəaliyyəti və yaratmış olduğu təsviri sənət nümunələri ilə Azərbaycan təsviri sənət tarixində həmişə yaşayacaq istedadlı rəssamdır.

Əsəd QULİYEV,
Azərbaycan Rəssamlar
İttifaqının üzvü, sənətsünas

"Siz zəhmətinizə mükafat ummadan işləmişsiniz"

Bu istedadlı qrafika rəssamı Nadir Axundovun yaradıcılığına verilən ən doğru qiymətdir

lıq təhsili almağa gəlmiş, bir neçə ay paytaxtda qaldıqdan sonra Leningrad (indiki Sankt-Peterburq) şəhərinə getmiş və Leningrad Orta Rəssamlıq Məktəbinə daxil olmuşdur. 1941-ci ildə müharibənin başlaması ilə əlaqədar N.Axundov təhsilini yarımçıq qoyaraq cəbhəyə yollanmışdır. 1945-ci ildə ordudan tərxis olunan Nadir doğma şəhəri Naxçıvana qayıtmış, orada yaradıcılıq fəaliyyətini davam etdirmişdir. Rəssam daha geniş yaradıcılıq mühitinə qovuşmaq üçün 1946-cı ildə yenidən Bakıya gələrək ömrünün sonuna kimi burada bədii yaradıcılıq fəaliyyəti ilə məşğul olmuş, təsviri sənətin qrafika və rəngkarlıq sahəsində uğurlu təsviri sənət nümunələri ərsəyə gətirmişdir.

sevə tədris etmişdir. Rəssamın tələbələri arasında bir sıra tanınmış istedadlı rəssamlar yetişmişdir. Xalq rəssamı Arif Hüseynovla söhbətimiz zamanı o, müəllimi N.Axundovu böyük hörmətlə xatırlamışdır.

kil olunmuşdur. İstedadlı rəssamın "Kitab oxuyan qız" (1952), "Qarpız yeyən oğlan" (1955), "Mühəndisin portreti" (1970), "Birinci kurs tələbəsi" (1972) adlı rəngkarlıq, "Görüş" (1958), "Rəfiqələr" (1959), "Ana sevinci" (1959),

bər Rzaquliyev romantik, Nadir Axundov isə realistlik prinsiplərlə öz yaradıcılıq dünyalarını təcəssüm etdirmişlər.

Rəssamın yaradıcılığında bədii estetik təsir qüvvəsi marifçi xətlə ahəngdar aparılmışdır. Bu xüsusiyyət rəssamın özünəməxsus yaradıcılıq üslubunu formalaşdırmışdır. N.Axundovun həyat və yaradıcılığı haqqında 1994-cü ildə nəşr olunmuş albom kitabda sənətsünaslıq namizədi Nadir Zamanov yazırdı: "Nadir Axundovun əsərlərində xalqın mədəniyyətini sevən, onun sənət irsi ilə fəxr edən rəssam ürayinin çırpıntıları hiss olunur".

Müxtəlif vaxtlarda Leningrad, Daşkənd və Tbilisidə təşkil olunmuş sərgilərdə rəssamın "Çay süfrəsi" (1961),